

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
DPS-140-5(4)/05

Warszawa, 17 maja 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Przedkładam **stanowisko Rządu** wobec poselskiego projektu ustawy:

**- o lecznictwie uzdrowiskowym i
uzdrowiskach (druk nr 3636).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Zdrowia do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

STANOWISKO RZĄDU
W SPRAWIE POSELSKIEGO PROJEKTU USTAWY
O LECZNICTWIE UZDROWISKOWYM i UZDROWISKACH
(DRUK SEJMOWY NR 3636)

Przedłożony poselski projekt ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach (druk sejmowy 3636) Rząd ocenia pozytywnie, jednak projekt wymaga dopracowania i uzupełnienia w trakcie prac parlamentarnych.

Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U Nr 23, poz. 150 z późn. zm.) nie jest spójna z obowiązującym obecnie systemem prawa. W związku z powyższym Rząd zaproponował w 2003 r. uregulowanie prawne tych zagadnień i skierował do Sejmu projekt ustawy o uzdrowiskach, obszarach ochrony uzdrowiskowej, lecznictwie uzdrowiskowym i gminach uzdrowiskowych oraz o zmianie niektórych ustaw. Sejm w trzecim czytaniu przyjął 8 stycznia 2004 r. ustawę i skierował do rozpatrzenia przez Senat. Senat podjął uchwałę o odrzuceniu ustawy w całości. Stanowisko takie uzasadniał niedostatecznym określeniem odrębności gmin uzdrowiskowych i niewłaściwymi relacjami pomiędzy władzą rządową i samorządową przy określeniu zasad sprawowania nadzoru nad uzdrowiskami, co mogło w efekcie spowodować uznanie ustawy za niekonstytucyjną. Stanowisko Senatu nie zostało odrzucone przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, tym samym ustawa została odrzucona w całości.

Poselski projekt ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach uwzględnia stanowisko Senatu i nie odnosi się do problematyki gmin uzdrowiskowych a w pozostałym zakresie, zawiera rozwiązania zbliżone do koncepcji zaproponowanych wówczas przez Rząd. Obecnie trwają prace nad przygotowaniem przez Rząd projektu ustawy zawierającego uregulowania dotyczące odrębności gmin uzdrowiskowych.

Projekt ustawy określa zasady tworzenia uzdrowisk i prowadzenia działalności na terenie uzdrowiska w celu zachowania i wykorzystania jego szczególnych właściwości. Przepisy projektu warunkują przyznanie statusu uzdrowiska od występowania na danym obszarze naturalnych surowców leczniczych oraz odpowiedniego klimatu.

Zaproponowane uregulowania w zakresie ochrony zasobów leczniczych uzdrowiska, w szczególności dotyczące funkcjonowania strefy „A” ochrony uzdrowiskowej wymagają doprecyzowania i uzupełnienia. Celowym jest doprecyzowanie przepisów dotyczących

funkcji strefy „A” w sposób gwarantujący podporządkowanie zasad gospodarowania na tym terenie, konieczności zachowania właściwych warunków dla lecznictwa uzdrowiskowego i ochrony źródeł surowców leczniczych przy zapewnieniu możliwości współistnienia na jej terenie innej działalności, niebędącej uciążliwą dla lecznictwa uzdrowiskowego. Podział na strefy ochronne „A”, „B” i „C” powinien być uzupełniony o wskazanie działań, których prowadzenie w danej strefie jest zakazane.

W projekcie należy uzupełnić przepisy powierzające ministrowi właściwemu do spraw zdrowia uzgadnianie projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wskazując, że powinno odbywać się ono w zakresie ochrony zasobów leczniczych oraz kształtowania odpowiednich warunków dla lecznictwa uzdrowiskowego.

Problematyka nadzoru ministra właściwego ds. zdrowia nad lecznictwem uzdrowiskowym i zachowaniem funkcji leczniczej uzdrowisk nie znalazła w projekcie satysfakcjonującego rozwiązania, przepisy w tym zakresie powinny zostać doprecyzowane.

Należy podkreślić, iż projekt ustawy w rozdziale 5, dotyczącym nadawania obszarowi statusu uzdrowiska, dotyka kompetencji organów gmin i nakłada na nie obowiązki związane z uzyskaniem i utrzymaniem statusu uzdrowiska m.in. obowiązek sporządzenia operatu uzdrowiskowego, jego aktualizacji, zadania związane z utrzymywaniem warunków pozwalających na prowadzenie lecznictwa uzdrowiskowego.

Cel zmian zaproponowanych do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dotyczących, wyodrębnienia z opłaty miejscowej opłaty uzdrowiskowej, nie jest jasny. Art. 39 projektu ustawy zawiera zmiany do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84. z późn. zm.), dotyczą one wyodrębnienia z opłaty miejscowej opłaty uzdrowiskowej. Opłata ta w brew nazwie ma charakter nieekwiwalentny a więc de facto jest podatkiem. Obowiązki gminy dotyczące tworzenia określonej infrastruktury, charakterystycznej dla miejscowości posiadającej szczególne warunki klimatyczne, lecznicze czy turystyczne należą do zadań własnych gminy. Gmina pobierając opłatę miejscową nie zapewnia, więc podmiotom zobowiązanym do jej zapłaty innego świadczenia, które byłoby ekwiwalentne. Tak samo byłoby w przypadku opłaty uzdrowiskowej. Dlatego też nie jest jasne, jaki jest cel wyodrębniania tej opłaty z opłaty miejscowej.

Wydaje się ponadto, że zaproponowana konstrukcja przepisu art. 17 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ograniczy pobieranie opłaty miejscowej (nazwanej opłatą uzdrowiskową) do miejscowości uznanych za uzdrowiska derogując możliwość pobierania opłaty miejscowej zgodnie z obowiązującym ust. 1 przepisu. Zmienia więc zasadniczo regulacje dotyczące opłaty miejscowej.

W dodanym art. 19 a do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wprowadza się mechanizm waloryzacji stawki opłaty miejscowej wg wskaźnika, którym corocznie stawka ta jest waloryzowana, zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jest to więc powtórzenie już istniejącej regulacji prawnej w tej samej ustawie, co jest nie celowe i sprzeczne z zasadami techniki prawodawczej.

W proponowanych rozwiązaniach lecznictwo uzdrowiskowe funkcjonuje jako integralna część systemu ochrony zdrowia i ma być prowadzone przy wykorzystaniu naturalnych surowców leczniczych i klimatu w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, a także przy użyciu urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego.

W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że projekt przewiduje finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej dla świadczeniobiorców w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 210, poz. 2135), zwanej dalej ustawą o świadczeniach, przez Narodowy Fundusz Zdrowia, natomiast w przypadku osób nieposiadających uprawnień z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego oraz przepisów o koordynacji z budżetu państwa. Należy zauważyć, że z budżetu państwa finansowane są świadczenia opieki zdrowotnej na zasadach określonych w art. 12 i 13. ust 1 ustawy o świadczeniach, oraz na podstawie art. 7 a ustawy z dnia 18 czerwca 1999 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz.U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20 z późn. zm.) w zakresie korzystania przez pracowników zakładów, które stosowały azbest w produkcji, raz w roku z leczenia uzdrowiskowego oraz zwolnienia z odpłatności związanej z leczeniem uzdrowiskowym, o której mowa w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W konkluzji należy stwierdzić, że przy uwzględnieniu podniesionych uwag stanowisko Rządu wobec poselskiego projektu ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym i uzdrowiskach jest pozytywne.